

Читаница

Народне библиотеке и музеја

година VI, број 6

новембар 2013.

Симеон Мичин, сликар аматер друге половине XIX века који је оставио велики утицај на белоцркванско сликарство, истовремено је и незаобилазна личност приликом проучавања и тумачења општих историјских токова Беле Цркве и Јужног Баната. Првенствено је

Симеон Мичин, Аутопортрет, 1874-76, 21-л

војсковођа (у аустро-угарској, потом и у српској војсци), а затим: сликар, либретиста, композитор, хоровођа... У сликарском деловању првенствено приказује породични портрет: мајку, оца, брата, супругу, аутопортрет што заједно представља конструкцију целине једне грађанске породице XIX века. Развија систем вредности у којем породицу поставља на прво место, док на друго место смешта државу – нацију, приказујући моменте из славне српске прошлости средњег века. Може се рећи да је Мичин романтичарски идеалиста, развијан у тренутку највећег процвата српске националне идеје, а који је свој национални идентитет изградио у оквиру породичног хотела „Сунце“ касније „Мичин“, стецишта културних дешавања везаних за Србе. С обзиром на то да као историјска личност привлачи доста пажње, о њему су писали: Светолик Суботић, Олга Микић, Озрен М. Радосављевић, Нада Стојановић и Живан Иштванић. Због изузетног ангажовања Светолика Суботића, данас Музеј у ликовној збирци има двадесет Мичинових слика, насликаних у техници уље на платну. Међу тим сликама налазе се: „Аутопортрет“, „Битка на Јавору“, „Долазак Фрање Јосифа у Белу Цркву“, „Портрет младог краља Александра Обреновића“, „Стефан Немања дочекује Фридриха Барбаросу у Нишу“... Мичиново сликарство је излагано више пута у склопу изложби различите тематике, у Новом Саду, Београду и Белој Цркви. Године 2013. поводом обележавања 170 година од рођења уметника, у Музеју у Белој Цркви је реализована изложба „Сликарство Симеона Симе Мичина из збирке Музеја у Белој Цркви“ коју прати и монографија са истим називом, аутора Игора Вокоуна. За сада остаје отворено питање даљег проучавања ове комплексне личности и из осталих углова његовог деловања, а надамо се у неком моменту и комплетне студије о свим аспектима Симеона Мичина.

Из завичајног одељења:

Весна Крчмар: МЕЛАНИЈА БУГАРИНОВИЋ

„...Ако по свежини уметничке креације на свакој новој представи или премијери ценимо вредност уметника, онда без сумње морамо рећи да је Меланији Бугариновић ретко ко раван на оперској сцени. Понекад, када се најмање надамо, јер слушамо мирну представу, њен глас се изненада, спонтано излије, пређе границе рампе и оркестра. Дворану тада испуни њен тамно обојени баршун који не зна за умор и тешкоће преласка од мецосопрана до контраалта. Томе се данас више нико не чуди, ко је чешће слушао, а новој публици таква изненађења увек су пријатан уметнички доживљај.

Меланија Бугариновић доживела је своје сценско крштење баш на Београдској сцени, којој је пришла 1. августа 1930. године.

Уметница је рођена у Белој Цркви, основну школу и гимназију учила је у Темишвару, где је, поред тога студирала музичку школу, негујући свој племенити глас и учећи да свира клавир. Почела је да пева у малом црквеном хору, а остварила је блиставу каријеру која је прешла локалне оквири. На сцену Београдске опере довео ју је Стеван Христић, а њена способност и таленат за сцену учинили су да постане велика уметница чији су дар неговали многи диригенти с којима је припремала улоге.

За улогу Марфе у *Хованшчини* и Кабанихе у *Каћи Кабановој* Меланија Бугариновић награђена је 1956. Октобарском наградом града Београда. У широкој скали улога Меланија Бугариновић је тумачила и тумачи оперску музику Вердија, Мусоргског, Бизеа, Чајковског, Вагнера, Глука, Јаначека, Христића и Коњовића, ако наведемо само та велика имена. Велике

успехе постизала је и као солиста на концертним извођењима Вердијевог и Моцартовог *Реквијема*, у *Симфонији Оријента* Славенског, на многобројним концертима и у емисијама преко радија.

За њене улоге критичари су писали: „Меланија Бугариновић ставила је свој моћни и блистави глас у службу трагике, патоса и страшног заноса младе расколнице“ (*Хованшчина*); „Међу солистима треба на првом месту истаћи Меланију Бугариновић у чијој су магистралној креацији Маре дошли до пуног изражаја ванредни гласови и глумачки квалитети“ (*Сутон*); „Амнерис Меланије Бугариновић истицала се свјежим и звучним гласом великог распона и необичне драмске снаге“ (*Аида*).

Тридесет и осам година певала је Меланија Бугариновић на сцени у Београду, Бечу, Бајројту, Бејруту, Берлину, Минхену, Единбургу, Паризу, Барселони, Каиру и другим градовима и метрополама. Певала је главне мецосопранске роле и више од стотину опера Вердија, Вагнера, Маснеа, Понкијелија, Боролина, Рихарда Штрауса, Мусоргског, Чајковског, Стевана Христића, Готовца, Коњовића... Од девојчице за темишварском црквеном певницом израсла је оперска дива којој су се дивили и са којом се белоцркванска средина поноси...“

Меланија Бугариновић (1903-1986)

КЊИГА

„... Књига, у разним облицима, постоји преко две хиљаде година. С временом, од глинених плоча преко књига-писама постала је – 'изум епохе'! Данас је тај изум епохе и потрошна роба, и приручни алат, успешна другарица у самоћи, саветница за питања срца, али и уџбеник живота, џепни асистент у одрастању, и први помоћник у послу. Догађа се, међутим, оно што је неминовно. Електроника нам нуди свакодневно нова и нова помагала, дигитална чуда за дружење и забаву, па и за учење и образовање. Појавило се питање: Да ли 'изум епохе' – изумире? Одговор је: Не! Из године у годину овај Сајам књига понавља то Не! Тешко је поверовати да све те нове, малолетне играчке, ма колико корисне, попут компјутера, могу да угрозе књигу са преко две и по хиљаде година тешког искуства! Најтеже је имала у седмом и осмом веку, када је сагорела александријска, најпознатија библиотека старих народа, и кад је уништено 700.000 свезака са целокупним научним и литерарним благом Грка и источних народа! И српска књига је преживела тешку несрећу: Хитлерово бомбардовање националне библиотеке у Београду 1941. године. Највећи умови света постали су то захваљујући књизи. Неки од њих су јој се и захвалили на томе.

Није учен онај који чита књиге, него онај који зна шта чита! – каже једна пословица, а о моћи и значају књиге у просвећивању и очувању народа говори и свети Ћирило у 'Прогласу словенским народима свим: Своју причу да изнесем, много ума у мало речи казујући: Наги су сви без књига народа!'

Борхес је Рај замишљао као својеврсну библиотеку. А Ђамил Сијарић је своју похвалу књизи сажео у четири речи: 'Кућу кућом чине књиге!' Вилијам Фокнер је чак оставио завештање: 'Циљ ми је да историја мог живота гласи – писао је књиге и умро!' Најбољом књигом протеклог миленијума проглашена је књига 'Мали принц' Антоана де Сент Егзиперија, потпуно заслужено, јер је мудра колико и забавна, а писана је за децу у људима и људе у деци. Захваљујући 'Малом принцу' данас можемо са сигурношћу причати како: 'Људи више не живе у бризи: ко нема у глави има у књизи!' Пре 200 година су нас слепи Вишњић и хроми Караџић водили у Европу, намамили Гетеа да учи српски, и поручили нам, ако смо уопште писмени да њихову књигу-писмо прочитамо, да свака српска књижевна реч преведена на страни језик значи пружену руку у свет! И значи прихваћену руку за руковање са светом!...“

*Извод из говора писца Љубивоја Ршумовића
са свечаног отварања овогодишњег
Сајма књига*

АКТУЕЛНОСТИ

Најчитаније књиге домаћих аутора:

1. „Велики рат“, Александар Гаталица
2. „Симеонов печат“, Вања Булић
3. „Блиставо и страшно“, Беким Фехмиу
4. „Јагодићи“, Ђорђе Милосављевић

Најчитаније књиге страних аутора:

1. „Острво“, Викторија Хислоп
2. „Инферно“, Ден Браун
3. „Последњи бегунац“, Трејси Шевалије
4. „Снежно дете“, Ајовин Ајви

Најчитанији писци:

1. Халед Хосеини
2. Гијом Мусо
3. Мирјана Бобић-Мојсиловић

НАЈЧИТАЛАЦ - одрасли: Стошић Ирена
из Беле Цркве

НАЈЧИТАЛАЦ - деца: Влајковац Елена
из Кусића

ПРЕПОРУЧУЈЕМО...

*„Најлепше место на свету је овде“
– Франсеск Мираљес и Каре Сантос*

Овај инспиративни роман говори о малим стварима које су нам потребне за срећу, а које често не примећујемо. О свакодневној магији која може пробудити уснуле емоције које раније нисмо познавали. О тренуцима које не смемо пропустити, јер сваки следећи може бити лепши од претходног, ако му пружимо шансу. Ово је књига која нам даје смернице да откријемо чаролију сопствене душе.

*„Кад се мој брат попео на орман“
– Викторија Перес Ескрива*

Једног дана за време ручка један дечак толико се посвађао са татом да је одлучио да се попне на орман и остане тамо заувек. Дани су пролазили, а он никако није хтео да сиђе. Сестри је веома недостајао, мама је била страшно забринута, а тата се толико наљутио да се зарекао да ће га натерати да сиђе. Пробао је све: и да се попне на орман и да му прети страшним причама, чак је понудио и награду ономе ко успе да спусти мог брата...

Дешавања у Народној библиотеци и музеју у 2013. години

Децембар 2012

- Изложба слика аутора Владимира Пуаче
- Поетско вече - Техничка школа „Сава Мунћан“ и Белоцркванско аматерско позориште у организацији професорке Марине Гава
- Посета ђака Техничке школе, приредба деце из дома „Вера Радивојевић“
- Отварање изложбе слика Удружења ликовних стваралаца аматера из Беле Цркве

Јануар

- Изложба слика белоцркванских стваралаца УЛСА

Фебруар

- Приредба Белоцркванског аматерског позоришта за ђаке прваке у организацији професорке Марине Гава.
- Свечаност поводом 17 година постојања радија
- Стручни семинар намењен просветним радницима, у организацији удружења грађана „Плетеница Бела Црква“
- Продајна изложба слика колекционара Мирослава Миладиновића

Март

- Трибина на тему „Србија, јуче, данас, сутра“ - гост Мирослав Лазански новинар и војно-политички коментатор

Април

- Радионица „Умеће комуникације“ или „Како да растемо са децом“ за ученике основних школа; радионичари Ирена Лободок Штулић психолог и Јасминка Петровић, дечји писац
- Отворена трибина „Између строгости и попустљивости“ - предавачи Ирена Лободок-Штулић и Јасминка Петровић.

Мај

НОЋ МУЗЕЈА

- Изложба радова „Змајеви и краљеви“ Богдана Јовановића - библиотека
- Изложба „Даска за сецкање“ - објекти Ненад Брачић, илустрације Јован Маричић - музеј
- Промоција књиге „Сочно и опоро ... П.С. поверљиво“ - аутор Данијела Миланова
- Промоција књиге „Дијалог Србина и Немца“ - Стефан Барт и Ненад Стефановић

Јун

- Изложба „Наивно сликарство Ковачице“ (26.06 – 19.08.2013)
- Презентација етномузиколошког истраживања у оквиру манифестације Чешка култура без граница „Чеси у српском Банату“ - певачка секција Чешке беседе под вођством професора Ненада Савића
- Књижевно вече - Зоран Богнар, песник и уредник издавачке куће Дерета
- Књижевно вече - Верослав Ранчић, аутор романа „Убиство патријарха“ и „Коначна истина“
- Изложба „Градови Војводине оком старих фотографа“ - организатор Народна библиотека у сарадњи са Музејом Војводине

Јул

- Продајна изложба књига издавачке куће „Лагуна“

Август

- Вече чешко-српске поезије на којем су представљене две књиге „Поноћне мисли“ и „Музика тишине“, аутора Валерије Сова; стихове говорила Јелена Кузелка и Катарина Ировић
- „Вече младих – вече талената“ - у организацији удружења „Плетеница Бела Црква“, ОШ „Жарко Зрењанин“ и Народне библиотеке обележен Међународни дан младих
- Отварање изложбе и промоција монографије „СИМА МИЧИН - Сликарство Симеона Симе Мичина из збирке Музеја у Белој Цркви“, аутора Игора Вокоуна, поводом обележавања 170 година од рођења (29.8 – 29.11.2013)

Септембар

- Књижевно вече Александра Гаталице, добитника НИН-ове награде за роман „Велики рат“; о књигама говорио књижевни критичар Милета Аћимовић Ивков
- Посета ђака ОШ „Доситеј Обрадовић“ Народној библиотеци

Октобар

- Одржане трибине: „Вршњачко насиље“ – предавач Дарко Костић, психолог и „Инклузија у реалности“ – предавач Данијела Јовановић, професор српског језика и књижевности у оквиру пројекта Млади су толеранција
- Промоција књиге „Јованово завештање“ - аутор Вања Булић, новинар, писац и сценариста
- Поетско вече „Звон пешчаре“ - аутор Радисав Јовановић
- Вече ауторске поезије за децу и младе под називом „Песма је мој портрет“

Новембар

- Промоција књиге поезије „Испод лука дуге“ - аутор Мирко Годомиров; гости Ново Томић, рецензент и књижевник Ратомир Рале Дамјановић
- Промоција публикације „Језеро“ - аутор Зоран Шинжар
- Књижевно вече под називом „Књижевност романтизма“ - текстове Вордсворта, Бајрона, Пушкина и Гетеа на немачком, руском, енглеском и српском језику читали су ученици Белоцркванске гимназије и економске школе; реализатори: Светлана Станић, професор српског језика и књижевности, Војислава Кантаревић и Исидора Вучић, професори енглеског језика, Данијела Русован, професор немачког језика и Драгана Костадиновић, професор руског језика
- Свечаност поводом обележавања Дана Народне библиотеке и промоција „Читанице“, гласила библиотеке - учесници програма: градски хор Bella musica под вођством Данијеле Јокановић и глумац Српског народног позоришта у Новом Саду, Милован Филиповић (говори делове текста из романа „Сеобе“ Милоша Црњанског)

Трибина
„Србија, јуче, данас, сутра“
15. март 2013.

Књижевно вече, промоција
књиге „Велики рат“,
6. септембар 2013.

Промоција књиге
„Јованово завештање“,
4. октобар 2013.